

Vr 17 Apr 2009 - Ramadan

Peter van Heemst kwam vrolijk kamer 7 binnen zetten om 13.30. Zoals altijd goed gemutst plantte hij zijn rugzakje op tafel. We hadden zojuist de agendapunten voor de gemeenteraad voorbesproken, maar hij had zelf beroepscommissie en kon er niet bij zijn. Dat was jammer, want het werd tegen de verwachting in een spannende discussie over de positie van Tariq Ramadan, de adviseur van Stadsburgerschap en bruggenbouwer in Rotterdam voor de integratiediscussie.

Vanwege zijn uitspraken in de Gay krant over homo's en de positie van vrouwen raakte Ramadan omstreden. Ik zelf ging ook twijfelen aan het doorzetten van het contract met Ramadan. Hoewel veel uitspraken van hem al bij zijn aanstelling bekend waren, werd wel opnieuw duidelijk hoe hij over homo's denkt. "Het beleiden van homo's naar de juiste richting zoals de schepper het bedoeld heeft". Hoe kan de PvdA, een partij die gelijkheid propageert van man, vrouw, homo's en hetero's zo'n man in het zadel houden? Claus memoreerde dat Ramadan aangaf homo's te respecteren. Dat is mooi van hem, maar tegelijkertijd gaf hij aan homoseksualiteit niet te propageren. Daarmee werd duidelijk dat hij het niet begrepen hebt. Je bent homo of niet, zo word je geboren.

In de PvdA hadden we eerder de discussie gehad en min of meer afgesproken dat het onderzoek van het college moest uitwijzen of de uitspraken van Ramadan zoals in de Gay krant was aangegeven, juist waren. Toen dat niet zo bleek te zijn, leek de kou uit de lucht. Peggy had de discussie in de fractie goed voorbereid, maar een derde van de fractie bleek grote moeite te hebben bij de voorbespreking.

Vlak voor de raad had ik op initiatief van Mohammed nog een gesprek samen met Claus en Jacqueline met Tariq Ramadan met een tolk. In het Engels vertelde hij dat hij moslims die homo zijn wil helpen, maar niet actief ze op een ander spoor te brengen. De bel ging dus we moesten de raad in. Wethouder Grashoff hield een uitstekend verhaal, waarbij hij aangaf dat zijn woorden volksziekte op alle critici niet gepast waren. Het was slecht van hem alle critici zo in een hoek te zetten. Grashoff gaf aan met COC en Skala, voor vrouwenemancipatie gesproken te hebben. Zij willen graag dat Ramadan blijft. Burgemeester Aboutaleb had, uitgelokt door enkele vragen, een ongelukkige bijdrage door aan te geven dat het construct van een leerstoel en dialogen in deze vorm niet de juiste is, waardoor het leek alsof hij afbreuk deed aan het standpunt van het college.

Veel partijen hadden moeite met Ramadan. Alleen het CDA en Groen Links steunden volledig, bij Christenunie, D66, SP en een deel van de PvdA was grote twijfel en Leefbaar Rotterdam en VVD waren sowieso tegen. Een staakt het stemmen dreigde over de motie van de VVD, waarin werd aangegeven dat Ramadan geen bruggenbouwer meer mag zijn en zijn werkzaamheden moet staken.

Vanaf twee uur waren we in debat, met enkele schorsingen.

In de dinerpauze werden de plooiën gladgestreken. De VVD veranderde de uitleg van de motie zodanig, op verzoek van Groen Links, die niet graag haar wethouder zag verdwijnen. Ramadan mag geen bruggenbouwer meer genoemd worden, maar wel blijven op zijn leerstoel en ook deelnemen aan de dialogen. Wat verandert er dan in de praktijk, was de terechte vraag van de oppositie. En wat is nog het verschil met de motie van de PvdA, die aangaf nog eens scherp te kijken naar de opdracht van Ramadan en dat met de gemeenteraad te bespreken?

Hoewel ik kritisch was over het aanblijven van Ramadan, vanwege zijn opvattingen en het feit dat het draagvlak in de raad zo klein is en hij door opnieuw alle publicaties in opspraak is geraakt, vond ik de motie van de VVD ongeloofwaardig. De totaal andere uitleg - eerst moet Ramadan weg en neigde Leefbaar Rotterdam haar eigen motie ten faveure van de VVD in te trekken die van harte ontraden werd door wethouder Grashoff. In tweede instantie kon de wethouder leven met de nieuwe interpretatie omdat Ramadan kan blijven.

Even na negen uur werd duidelijk dat alleen de motie van de PvdA met verzoek om een scherpere opdrachtformulering het zou halen en moties van wantrouwen van Leefbaar geen meerderheid hadden. Tariq Ramadan die het hele debat had bijgewoond met zijn tolk, verliet opgelucht de raadszaal, opgewacht door zijn Marokkaanse fans.

Terugkijkend was het een roerig debat waarbij politieke druk helaas nodig was om de coalitie in het zadel te houden. De 180 procent draai van de VVD maakt de politiek ongeloofwaardig, maar gaf wel lucht voor sommigenen voorkwam dat ze tegen hun geweten in Ramadan moesten steunen.

Gepost op Vrijdag 17 April 2009 door Matthijs.